

Szivárvány

KÁNYÁDI SÁNDOR
80 éves.
Isten éltesse erőben,
egészségben!
Olvassátok,
mondjátok verseit!

Két kis kezecke

Két kis kezecke,
dolgos,
akár egy fecskepár,
szorgos.

Röppennek, sose
restek;
egész nap tesznek
vesznek.

Este szelíden
szállnak
nyakába
édessanyának.

Kelj föl, nap

Ébredj, sugaras nap,
kelj föl, aranyos nap:
hóvirág, ibolya
mutatkoznak.

Zsendülő határra,
rügyszegző ágra,
süss fel, aranyos nap,
a világra.

Kelj föl, aranyos nap,
ragyogj, sugaras nap,
édessanyám arcát
simogassad.

CSEH KATALIN

Anyának

Csillagok közt
Bóklásznék,
Felleg-tóba
Lábat vígan
Lóbálnék,
Holdudvaron
Kószálnék.
Szárnyam lenne:
Szárnyalnék,
Éjszakára
Hajlékodba
Lopóznék.
Virág volnék,
Virulnék,
Arcodhoz
Simulnék,
Csöndedbe
Csitulnék.

LÁSZLÓ NOÉMI

A hold anyukája

A Hold anyukája
szerintem a Nap.
Vigyáz rá, mikor
a bolygók alszanak.

A csillagok a Hold
öccsei, húgai.
Nevetnek, kergetőznek,
kacsintanak neki.

Mindannyiuk dadája
a jóságos Tejút:
ringatja őket, amíg
Nap-mama hazajut.

Volt egyszer egy tej.

Nagy fehérsége volt ennek a tejnek, nagy lötyögése, ott az ablakpárkányon, ahol egy sárga fazékban élt.

A fazék oldalára kakasok voltak rajzolva, egyikük jobbra nézett, másikuk balra nézett, volt olyan is, hogy egyik kakas a másik kakast nézte.

Ezt a sárga, kakasos, élni való helyet nem szerette a tej, mert a kakasok folyton jóreggelt kukorékkoltak neki, onnan a fazék oldaláról, még akkor is, ha még el sem aludt.

– Hagyjatok aludni! – szólt, már tejföltől nyomott hangján a tej.

MÁTÉ ANGI

Volt egyszer egy tej

A kakasok szót fogadtak ilyenkor, nem kukorogtak, szófogadó kakasok voltak.

Megkereste a tej a legjobb helyet a fazékban, elhelyezkedett, hasára feküdt, és már el is kezdte nagy alvását.

Gyöngyszekér kormos mezőben időtlenül vágat.
Lovat nem látni, csupán a patavert szikrákat.

A nagy fehérségű, nagy lötyögésű tejeknek nagy alvásuk van.

Aludt hát a tej, és álmodott.

Azt álmodta, hogy ő palacsinta, vagy hogy ő madártej?

Nem, nem ilyen álma volt nagy alvásában, hanem járkálós álma volt: látta, amint nagy fehérségével végiglötyög a Tejúton, az ő égi útján.

Lötyögött, cammogott, nagy jegesmedve volt a tej majdnem, s nyomában tolakodtak, összeütközve szikráztak aprói a csillagoknak.

Egymásba akasztották hegyes kezüket, lábukat, hajtották egymást, fényes fogaskerekek, mint autóban a motor kerekei, felült rájuk a tej és mondta:

– Brrrrrr-brrrrrr-brrrrrr.

Néha dudált is:

– Tütütütüüüü.

Így autózott a tej a Tejúton.

Aztán megállította csillagautóját, visszafor-

golódtak a csillagok, ki-ki a helyére, integettek a tejek, integetett nekik a tej, majd lecsúszott egy csigaszerű csúszkán – csak úgy lötyögött utána nagy fehérsége, spriccolt az égre – le, visszaloccsanva a sárga, kakasos fazékba.

– Kukurikúúúú, itt a reggel, hasadra süt a nap, ébredj nagy fehérségű, lötyögős! – rikoltották reggeli rikoltjukat a kakasok.

De a tej meg se moccant.

A mikor a hold álmos szemét dörzsölgetve már a napnak integetett, orrficánkoltató illat gurult végig a Lombgyűrű erdőn.

– Ez aztán a finom illat! – ásított Mackó apó.

– Kész a reggeli? – örvendezett félálomban Sün Sámuel.

– Valami nagyon finom készül odakint! – mosolygott Vadmakk, a vadmalac.

– Honnan tekereg ide ez az ínycsiklandozó illat? – morfondírozott Argosz ringatózó hintaszékében.

– Ma van a palacsinta-sütő-verseny! – brummogta Mackó apó, suttogta Sün Sámuel, kiáltotta Vadmakk, csapott a homlokára Argosz, a tudóstündér.

A Nevető Dombtól pontosan háromszázhárom

SIMON RÉKA ZSUZSANNA

A felszívódott palacsintasütők

arasznyira, a nagy tölgy árnyékában már javában pirultak a finomabbnál finomabb palacsinták. A versenyzők nagyon korán keltek, senki-

nek nem süttött hasára a nap. Csak úgy égett a kezük alatt a munka. Szitálták a lisztet, törték a tojást, hevítették a tűzhelyet.

Szervác, a hód, burgonyást, Manó Ágnes

lekvárost, Fortély Forr, a tündérr király kaprost, a tündérek dióst, Kapukki Pukka kakaóst, Hapci Franci mogyorókrémet, Mackó Mama málnást, Manó Márta túróst készített. Már alig volt hely az asztalokon. Palacsintahegyek tornyosultak mindenfelé.

– Eltűnt a palacsinta-sütőm! – sopánkodott Kapukki Pukka. – Az előbb még itt volt.

– Biztosan a fűbe tetted hűlni – nyugtatta Hapci Franci, s közben ügyesen elkapta a feldobott palacsintát.

– Azt a túrósbuktafelfűjtját! Hol a palacsintasütőm? – rohangált körbe Szervác.

– Biztosan rászórtad a lisztet! – rosszmájúskodott Zöld Elemér.

– Nem szórtam ki a lisztet, és különben is, itt kellene lennie a lekvárok mellett – helyesbített Szervác.

– Mi a csoda? Hová bújt el a palacsintasütőm? – kérdezte mosolyogva Manó Ágnes.

– Biztosan ráült valaki – vigasztalta Hapci Franci, de a következő pillanatban már az övé is eltűnt. – Azonnal adjátok vissza a palacsintasütőmet, így hogy nyerjem meg a versenyt?! – háborgott.

Miközben mindenki a palacsintasütőjét kereste, egyszeriben dübörgés, puffogás, sistergés rázta meg a nagy tölgyfát. És lássatok csodát! Virágok bújtak ki a földből, bojtocska, körömvirág, záporvirág, hamvaska, paprika-
virág, kakastaréj, bársonyka.

– Hú, micsoda színpompa! – tapsikolt Hapci Franci.

– Micsoda illat! – szippantott a levegőbe Fortély Forr.

– Milyen kecsesek! – csodálkozott Zöld Elemér.

– Sosem láttam ennyi gyönyörű virágot! – perdült táncra Manó Márta.

– De hogy bújtak ki ilyen gyorsan a földből?

– ráncolta szemöldökét Pukka. – Itt valami turpisság forog fenn.

– Ugye tetszik?– bújt elő a tölgy mögül félég terpeszkedő mosollyal Argosz, a tudóstündér. – Gondoltam, elég volt már a palacsintasütésből, eltüntettem a palacsintasütőket, de varázsoltam helyettük ajándékvirágokat.

Az erdőlakók csak álltak, és szájátva bámulták a sok illatozó gyönyörűséget.

– Szép, szép, de ha már itt ez a sok palacsinta, nem kéne lakmározunk egy keveset? – kérdezte hasát simogatva Hapci Franci. – Közben gyönyörködhetünk a virágokban is.

Kitört a nevetés. Kezdődhetett a nagy palacsintalakoma. Leültek a színpompás virágok közé, eszegették a finomabbnál finomabb palacsintákat, s közben mindenki arra gondolt: milyen kedves tudóstündér ez az Argosz.

VERES PIROSKA

A kertben

Úgy hullik a szirmom,
mint télen a hó –
lábunk alatt tarka
virágtakaró.

Sűrűbb lett az illat
kiskertünk mélyében –
dudvák keserednek
barázda szélében.

Bíbor fejű retek
bebújik a földre,
saláta-boglárfka
öltözködik zöldbe.

Mérgében a spenót
sötétebbre fényül,
sárgább lesz a sáfrány
fűtve irigységtől.

Vitézek a hagymák:
kardoskodnak sorban,
csokrot köt az eper
virágos sarokban.

Tücsök ha muzsikál,
rigó fuvolázik –
kivirul a kertünk,
színekben pompázik.

Gondja lesz az éjnek:
betakarja lágyan,
fürösztli a reggel
harmat-napsugárban.

A virágok
szabás-
mintáját
a 12-13.
oldalon
közöljük.

MARKÓ BÉLA

Ki lakik a kertünkben?

Délután, amikor már kezd megnyúlni az aranyeső- és rózsabokrok árnyéka, kiülünk Balázssal a kertbe. Ülünk, hallgatunk, nézelődünk. Kicsi ez a mi kertünk, se hang, se mozgás ilyenkor, unalmas az egész, mondhatná valaki. Á, de-hogy unalmas! Ha ti tudnátok, mennyi nyüzsgés van a fűben, és mennyi színes történet, mennyi öröm és bánat gyűlt össze ezen a fél futballpályányi helyen. Csak tudni kell hallgatni és nézni. És számolni! Megszámoltam ugyanis, és most nektek is elmondom: van a mi kertünkben 116787 hangya, 1451 tücsök, 17 tiritarka pillangó, 3 fehér káposztalepke, 42 katibogár, 5 cinke az aranyesőbokorban, 3 veréb a rózsabokorban, 1 öreg gyíkocsk a kert végében, és időnként itt szokott megszállni a cseresznyefán vagy körtefán 2 feketerigó, de ők nem laknak állandó jelleggel a kertünkben, csak most fontolgtatják az ideköltözést. Jaj, és majdnem elfelejtettem, van még 933 szöcskénk. Hogy honnan tudom mindezt ilyen pontosan? Mondtam már: megsámoltam őket. Ha nem hiszed, gyere, járj utána, számold meg te is, bizonyítsd be, hogy nincsen igazam!

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajzai

SZÍNEZD KI

a rajzot, és
közben

SZÁMOLD MEG,

hány bogár és
hány pillangó
lakik a kertben.

Fénymásolóval másoljátok fehér, zöld, sárga, lila papírra a virágok részeit, kisollóval vágjátok körül úgy, hogy a vonalkázott részek kiessenek. Ha kinagyítjátok, vidám ablakdísz, ha ebben a méretben kartonra ragasztjátok, csodaszép kép lesz belőlük anyák napjára.

Beküldte Veres Éva, újszékelyi óvó néni.

A kézdivásárhelyi Beck Hanna zöld alapra ragasztotta a sárga virágkelyhet. Erre „szállt” a tarka pillangó, melynek teste barna papírcsík, csápja rajzolt, szárnya kör alakú, harmonikára hajtogatott majd csokorra szorított tarka papír.

Másold fehér papírra a lepkét, színezd ki, a két vonalka mentén vágd be, és dugj át a nyílásokon egy ceruzát. Ha mozgatod, szárnyra kel a pillangó, üzeni Kása Matild tanító néni osztálya a nagybányai N. Irga Iskolából.

Puskás Sarolta óvó néni nárcisz-csokra a szatmárnémeti Szivárvány óvodában kehely alakúra vágott, festett tojástartóból, szirmosra vágott papírból és zöld krepp-papírba csavart szívószálból készült.

A színes kézimunkákat a 23. oldalon találod.

Szodorai Melinda tanító néni szilágysomlyói elsősei félbe vágott és festékbe mártott „hagymanyomdával” készítették a virágok fejét, majd levelet és szárat rajzoltak hozzá.

Másik kézimunkájukhoz a zöld koszorút és a madárkát kartonból szabták sablon alapján. A virágokat mintalyukasztóval vágták két eltérő színű papírból, és egy szíromnyit elfordítva ragasztották egymásra.

A tordai Dunai Erzsébet tanító néni IV. osztálya a papírból kivágott, enyhén meggyűrt vázába borzosra hajtogatott, színes papírvirágokat ragasztott.

A címlapon látható virág kelyhe színes papírra körberajzolt, kivágott és megpödört ujjú gyerekkéz, szára zöld papírral bevont szívószál.

KÖVESD

ceruzával a hímzett terítő
kacsaringós virágait.

HERVAY TAMÁS rajza

VASS L. – WEÖRES S.

Fűz-zünk lom-bot szép fű-zér- be,
rak-junk ró-zsát kö- ze-pé- be!

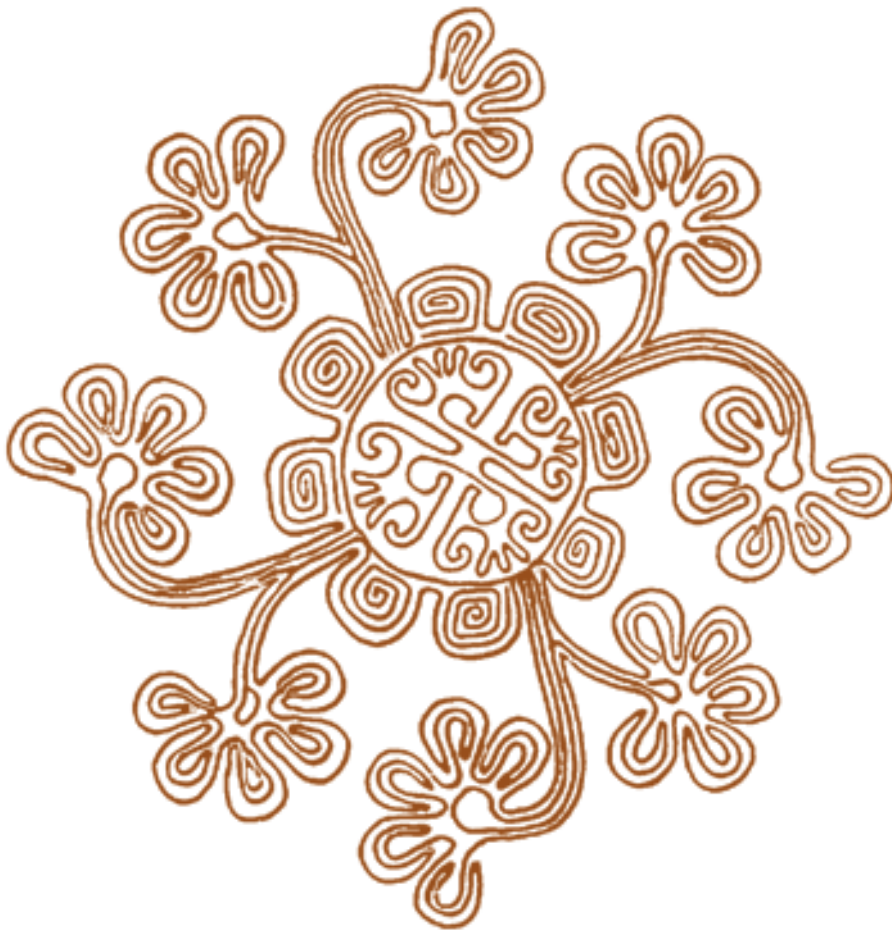

Ez a fű- zér de szép lesz,

é- des- a-nyám, ti- éd lesz!

Rózsa nyílik közepében,
nefelejctől kék a széle.
Ez a füzér de szép lett,
édesanyám, tiéd lett.

Szivarvány-POSTA

Major Nóra, Soó Klementina, Szász Katika, Székelyudvarhely; Liszkai Krisztián, Fehér Erzsébet, Szatmárnémeti; Szabó Apolka, Várfalva; Orbán Orsolya, Hodgya; Oroszi Dániel, Egri; Burlacu Kitti Andrea, Szilágypér; Tulogdi István és Sándor, Gyimesközéplek; Kertész Norbert Csaba, Szováta; Olatschek Eszter Bernadett, Marosugra; Magyarai Mária, Gyergyószentmiklós; Lőrincz Rebeka, Borbély Álmos László, Gyergyószárhegy; Balla Tihamér, Maroshévíz; Benkő Róbert, Oklánd; András Noémi, Felőr; Mózes Pálma, Sáromberke; Uzoni Hilda, Sepsiszentgyörgy; Csirák Dávid, Szatmárpálfalva; Bolinger Gerhárd, Csanálos; a nagyváradi Szent László Óvoda; szilágyperecseni Napközi; a székelykeresztúri Mesevár Napközi; a székelyudvarhelyi Zsibongó Óvoda; a marosvásárhelyi I. Cuza Gimnázium I. E; a gyergyószentmiklósi Vaskertes Iskola I. A; a nagyváradi G. Coșbuc Iskola I. B; a szatmárnémeti Művészeti Líceum I.; a négyfalusi Zajzoni Rab István Iskola II. osztálya; a kovásznai II. B; a gyergyóalfalvi I. A; a szilágynagyfalui II. C; a margittai II. F osztály; gyergyócsomafalvi olvasóink küldték a sok-sok szép rajzot, kézimunkát, írást, amelyek közül válogatunk a következő lapszámokba.

Mondókák

Tanuljátok meg a naphívogatót és esővarázslót. Énekeljétek vagy ritmusosan mondjátok ég felé nyújtott karral forogva.

Ess, eső, ess,
Búza bokrosodjék,
Zab szaporodjék,
Az én hajam olyan legyen,
Mint az egér farka,
Még annál is hosszabb,
Mint a macska farka,
Még annál is hosszabb,
Mint a világ hossza.

Tortás mese

Anyák napján történt, amit most elmesélek. Anya a fürdőben volt, amikor Apa kiszaladt a cukrászdába, és öt perc múlva már meg is érkezett egy szép tortával, ami tiszta csoki volt, és egy nagy meggyszem díszelgett a tetején. Apa becsente a tortát a kamrába úgy, hogy Anya semmit nem vett észre. De Barni igen.

– Mit dugtál el, Apa?

– Psszt! Gyere ide, neked megmutathatom!

Barni a kamraajtóhoz szaladt, Apa pedig felemelte a tortához.

– De szép! És milyen jó illata van!

– Már a múlt héten megrendeltem. De Anyának egy szót se, és a lányoknak se, ígéred?

– Ígérem.

Mire Anya kijött a fürdőből, Apa megint elűnt hazulról. Barni Anyák napi képet kezdett festeni. Közben meg egyre a tortán járt az esze. Vajon hány szeletes? Tíz? Tizenkettő? Hogy fogják elosztani? Anyának, Apának és Barninak jut három-három szelet, az ikreknek meg csak fele annyi, mert ők kicsik? Vagy Anya kap hármat, mert ő az ünnepelt, és mindenki más kettőt? És hogy osztják el, ha tíz szeletes a torta? És az az igazság, hogy nagyon szerette volna még egyszer beszippantani az illatát. Amikor Anya elment a boltba, Barni belopakodott a kamrába, felmászott a polcra, és megszámolta a szeleteket: pontosan tizenkettő volt. Még egyszer mélyen beszívta az illatát.

– Mit csinájsz ott, Bajni? – kérdezte Hanna a háta mögül.

– Semmit – és gyorsan lemászott a polcról.

– De játom, hogy csinájsz vajamit.
– Csak megnéztem valamit, na!
– Én is meg akajom nézni a vajamit– mondta Hanna, de Barni már tuszkolta is kifelé.

Ekkor beindult a sziréna. Nem az igazi, hanem a Hanna féle. Ugyanis Hanna, ha sírni kezdett, jó mélyről indult a hangja, és egyre magasabb lett, mint egy igazi szirénáé.

– Jó, megmutatom, csak hallgass el!

Hanna-sziréna azonnal elhallgatott. Igen ám, de nem tudott felmászni az alsó polcra. Előbb Barninak kellett felmásznia, felhúzni Hannát is, és végül felemelni őt a tortáig.

– Psszt! Az Anyáé, ne nyúlj hozzá!

De már késő volt: Hanna ujjá belemélyedt a torta oldalába, és már nyalta is le.

– Ez nagyon finom! – cuppogtatott.

– Mit csinálsz??! – szörnyülködött Barni.

A torta oldalán egy jókora lyuk éktelenkedett. Nagyon haragosan nézett Hannára, de most nem volt idő veszekedni. Óvatosan levette a tálát, és a konyhaasztalra tette. Ilyen csúnya tortával nem lehet meglepni Anyát. Mit

tegyen? Megvan! Le kell vágni egy darabot, és akkor nem fog látszani Hanna ujjá nyoma. De még jobb mindegyik oldalról vágni egy kicsit, és akkor egyforma lesz. Barni elő is vette a konyhakést, és óvatosan levágta a torta négy oldalát. Igaz, hogy eredetileg kör alakú volt, de Barni most négyszögűre szabta. A levágott darabokat egy tányérra tette, és egy szalvétával letörülte a tálát a torta körül. Hanna elkezdte lakmározni a levágott torta-darabokat. Ekkor érkezett Dorka.

– Te mit eszel?

– Unyunuk u tuttujut – dünnyögte Hanna tele szájjal.

– Mit??

– Anyának a tojtáját – mondta, miután az utolsó falatot is lenyelte.

– Én is kéjek!

– Idefigyeljetek, ez az Anya tortája, nem lehet megenni! Hanna te meg nagy malac vagy, amiért nem hagyta Dorkának.

Dorkának már görbült is lefelé a szája, és Barni tudta, hogy ebből is szirénázás lesz,

csak most fentről lefelé ereszkedő hangon.

– Jó – mondta engedékenyebben. – Ezen a felén ferdére sikerült a vágás. Innen még vágok egy kicsit neked is.

Igen ám, de nem könnyű feladat egyenesen vágni a tortát. Így az első vágást újabb három követte, míg Barni úgy látta, hogy most már egyforma a torta négy oldala. Ha ugyan még tortának lehet nevezni ezt a tenyéryi kis krémes tornyocskát, tetején egy szem meggyel. Megint körbetörölte a tálát, és óvatosan elindult a kamra felé. Igen ám, de a tornyocska egyszer csak eldőlt. Fele a szőnyegre pottyant, fele szétesett a tálon.

– Látjátok, mit csináltunk? – kérdezte Barni, és ő most igaziból elkezdett sírni. Potyogtak a könnyei a megmaradt szem meggyre, és közben bekapta az utolsó tortadarabokat, hiszen ő meg sem kóstolta eddig. Aztán letörölte a tányért, és visszatette rá az árván maradt meggyemet.

Ekkor lépett be Apa egy nagy csokor virággal. Ránézett az üres tányérra, majd a síró

Barnira, végül a szipogó lányokra. Mindegyiknek ott a volt az arcán a szétmaszatolt, árulkodó csokikrém. Aztán mindenki egyszerre kezdett beszélni:

– Bajni szétvágta a tojtát – szipákkolt Dorka.

– Úgy kezdődött, hogy Hanna belenyomta az ujját – sírt Barni.

– Dojka megette a másik felét – hüppögött

UNIPAN HELGA rajzai

Hanna, és mindenki az Apa nyakába borult. De Barni volt a legvigasztalhatatlanabb.

– Mi lesz most, Apa? Anya nagyon-nagyon szomorú lesz.

– Gazfickók vagytok. Megettétek az Anya tortáját, és még titeket kell vigasztalni! No, idefigyeljtek: az lesz, hogy most készítünk együtt egy tortát Anyának, jó?

A sírás, hüppögés, szipákolás abbamaradt, mindenki felkapta a fejét. Barni már szaladt is a szakácskönyvért. Hamarosan az egész csapat a konyhában tüsténkedett.

Amikor ebéd után felvágták és megkóstolták a tortát, Anya csak annyit mondott:

– Sokkal finomabb, mintha az üzletben vettetek volna. Csak egyet nem tudok: honnan ez a szép szem meggy a tetejére? Tudtommal nincs is itthon meggykompót.

Apa és Barni összenézett, és elmosolyodott.

– Hosszú történet, de egyszer majd elmeséljük – mondta Apa, és megsimogatta Dorka, Hanna és Barni fejét.

MELYIK

szeletet melyik
tortából vágtuk?

Csicseri és Ficseri

Mikor Csicseri és Ficseri, a pajkos fecskepár hosszú útjáról visszatért, nem találta kedves kis fészket. Arra repült éppen Pöttöm Katica, és megkérdezték tőle:

– Szia, Katica! Nem láttad, mi történt a tavalyi fészkünkel?

– Sajnos nem! De kérdezzétek meg Pille Pannit, hátha ő tud segíteni.

Sokáig keresték a kis fecskék Pannit, s végül egy illatos nárcisz közepén bukkantak rá.

– Kedves Pille, nem tudsz semmit a fészkünkről? – kérdezték.

– Sajnos láttam, hogy Pali kövekkel dobálta, amíg le nem esett!

A fecskepár nem sokat búslakodott, hanem munkához látott új fészket építeni. Úgy döntöttek, hogy Alizkáék házára építik fészkeiket, mert Alizka és kistestvére, Zolika nagyon szeretik az állatokat. Csicseri és Ficseri boldogan élt ezután, mert nem csak új otthonuk lett, hanem négy fiókájuk is született. Alizkáék gyümölcsfái nagyon szép gyümölcsöket teremtek azon a nyáron, mert a kisfecskék hálából minden bogarat elpusztítottak a kertből.

Török Orsolya, Marosvásárhely

Fodor Gellért, Csíkszereda

Misti Aliz Erika, Kolozsvár

Köszöntjük az édesanyákat

A kézimunkák leírását a
14-15. oldalon olvashatod.

Május az esztendő egyik legszebb – a tavasznak pedig mindenképpen a legcsodálatosabb – hónapja. Most nyílik a legtöbb gyönyörű tavaszi virág, a pünkösdi rózsától és más, szebbnél szebb, illatosnál illatosabb kerti virágtól egészen a

Bakos Dóra, Nagyvárad

hasonlóképpen gyönyörű vadvirágokig. Jól teszi, aki édesanyjának, tanító nénijének szed egy csokor kékgyöngyvirágot (hengerbucskót vagy fürtös gyöngyikét, mert ennek is mondják) vagy frissen nyílt margarétát. De a virággyűjtő igyekezetben ne akarjatok minden utatokba kerülő virágot letarolni, hagyjátok, hogy a rétet díszítsék, illatosítsák. Világért se szedjeteek egy egész ölnyit, hogy aztán otthon a szemétkébe dobjátok.

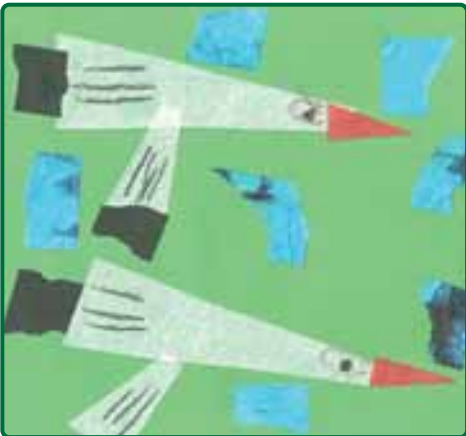
Immár vége felé közeledik a tanév is. Köszönöm azoknak a kis első osztályosoknak, akik nekem írták, a Szivárványhoz küldték első levelüket, és köszönöm az óvodások, a másodikosok, sőt a nagyobbak leveleit is. Remé-

Tamás Zsófi, Csíkszereda

lem, mindenikre érkezett válasz.

Valamelyiketek megkérdezte tőlem levélben, hogy mivel töltöm napjaimat így tavasz-időben. Na, jó is, hogy kérdezte, mert rengeteg a tennivalóm. Kedves feleségem, Tipetupa ugyanis tavasszal rendezi a legnagyobb takarítást: ilyenkor kihordjuk az Óriásnagy Bükkfa odújából a mohaszőnyeget, és addig poroljuk, amíg meg

nem unjuk (legalábbis az én véleményem szerint). Utána rendet teszünk az éléskamrában, a lakószobában és egyáltalán. Következik a seprés, felébresztjük Kukucsit (aki ezért nem különösen

hálás), és az ő fülkéjében is kitakarítunk. Aztán hordom a vizet, de szerencsére nem kell mogyoróharmatot gyűjtenem, mert takarításhoz jó a rendes forrásvíz is. És akár hiszitek, akár nem, máris reánk köszön az este. Igaz, a hónap vége felé három nap szabadidőt engedélyez nekem az én jó Tipetupám, hogy válaszolhassak leveleitekre. Igaz is: ha ebben a hónapban későbbre készül el a levelem, ne haragudjatok érte, mert azt jelenti, hogy eső volt, és most kell szednem a szárítani való kucsmaagombát,

majd pediglen a csiperkét.

Hát így telnek az én napjaim.

Melyhez hasonló jókat,
CSIPIKE

Molnár Erzsébet, Magyarlapád

E lapszám támogatója:

Címlap: A szilágynagyfalui II. C osztályosok rajza; a kézimunka leírása a 15. oldalon olvasható

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXX. évfolyam, 325. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. **A szerkesztőség postacíme: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.** C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro Honlapszerkesztő: KOMÁROMY LÁSZLÓ; www.napsugar.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622** Készült a kolozsvári TIPO OFFSET Kft. Nyomdájában. ISSN 1221-776x. **Ára 2 lej**

**A csíkszeredai Nagy István
Művészeti Líceum tavalyi
II. B osztálya:**

Drága szívem, aludj el,
álmodj nagyon szépeket,
angyalokról s miegymásról,
aludj, aludj, gyermekem.

Orbán Alpár

Nézd, egy csillag, ő is alszik.
Te is aludjál! Minden alszik, a
labda és a szöszibaba. Álmodj
szépet, te is aludjál!

Lőrincz Emőke

Eljött az est.
Az álommanó hozzánk is beles.
Álomport hint szemünkre,
Álmodot látunk fejecskénkben.
Álommanó, szundíts velem.
Aludjatok szépen!

Csibý Gindele Rebeka

Szúcs Dorottya, Szilágysomlyó ▶

Faragó Csenge, Csíkszereda ▶

**Így ünnepelte
Poenar-Nagy Csilla
szilágysomlyói tanító
néni II. B osztálya
az édesanyákat.**

Édes, kedves anyukám,
Érted nyílt ki a tulipán.
Illatozik az orgona,
Mert te vagy a legjobb anyuka!

Bogátean Henrieta, Kutyalva

Szedtem egy csokor orgonát,
azzal köszöntöm
a legjobb anyukát.

Dragos Kinga Casina, Kutyalva

**Kolumbán-Portik Noémi,
Gyergyószentmiklós**

Az én mamám nagyon jó,
Haja fehér, mint a hó.
Szeret nagyon engemet,
S unokatestvéremet.
Sokat főz és takarít,
Engem mindig felvidít.
Mosolygós a nagytatám,
szeret engem igazán,
Rövizünk és focizunk,
és nagyokat kacagunk.

Nagy Gergő

A sepsiszentgyörgyi Váradi József Iskola tavalyi II. E osztálya:

Anyukám tanító néni. Takarít, főz, mosogat, gondunkat viseli. Emeletes tortát is tud sütni. Nagyon szereti az állatokat. Megengedte, hogy tartsunk hörcsögöt és papagájt. Szeret az erdőben járni, gombászni, a tengerben úszni.

Ferencz Zsolt

Játszani inkább apukámmal szoktam, anyukámmal pedig tanulok. Mindenhova együtt megyünk. A szüleim jók hozzám. Sok hálával tartozom, ígérem, hogy mindig szót fogadok nekik.

Pataki Anita

Édesanyám mindent megtesz értem, és nagyon-nagyon szeret. Kicsit szigorú, de ő a világon a legjobb édesanya.

Ambrus Abigél Édesanyám két szeméből

Csak melegség árad.
Azt kívánom jóságáért,
Sose érje bánat.

Bartha Iza

Az én drága nagymamám
Mindig figyel, vigyáz rám!
Puha, meleg kezével
Megsimogat kedvesen.
Jóságosan tekint rám,
Ilyen az én nagymamám!

Gazda Orsolya

Bakó Emőke, Székelykeresztúr

Rajz- üzenet

▲ Kedves Zsuzsa, Marosvásárhely

Gábor Gyöngyvér, Csíkszereda ▶

Fleischer Balázs,
Görgényüvegcsúr ▶

◀ Incze Henrietta, Kolozsvár

▲ Tompa Sára, Kolozsvár

